

Avslöjandet av Argumenten

Mohammed ibn AbdulWahhab

Darulhadith.com

Översättare: Abu Musa al-Albani

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Meningen med ett sända profeterna och sändebuden.
2. Fullständig Tawhid fodras för att vara Muslim.
3. Betydelsen av "Det finns ingen gud utom Allah".
4. Vaksamhet över ens Tawhid.
5. Profeterna och sändebudens fiender.
6. Plikten i att söka kunskap
7. Allmänt och detaljerat svar mot lögnens folk.
8. Tillbedjan är dyrkan.
9. Skillnad mellan lagstiftad och förbjuden medling.
10. Att förlita sig och bero på döda, rättfärdiga människor är avgudadyrkan.
11. Gårdagens avgudadyrkan är mildare än dagens.
12. Svar mot den som påstår att den som uppfyller Islams pelare inte kan bli otroende, även om han utför något som motsätter sig Tawhid.
13. En muslim som okunnigt faller i avgudadyrkan och därefter ångrar sig.
14. Svar mot den som påstår att man skall låta den som säger '*Det finns ingen gud utom Allah*' vara i fred även om han utför något som nollställer det.
15. Skillnaden mellan hjälpsökning från en levande och närvarande människa om något som hon är kapabel till samt någon utöver henne.
16. Plikten i att verkställa Tawhid med tro, uttalanden och handlingar.

I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige.

MENINGEN MED ATT SÄNDA PROFETERNA OCH SÄNDEBUDEN

Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige. Håll fast vid din kunskap, må Allah vara dig nådig, att Tawhid innebär att man endast dyrkar Allah, den Felfrie, och detta är sändebudens religion som Allah sände dem med till Sina tjänare. Den förste av dem är Nuh (må han välsignas). Allah sände honom till hans folk då de överdrev (i prisandet) av de rättfärdiga människorna: Wadd, Sowa', Yaghuth, Ya'uq och Nasr. Det sista sändebudet är Muhammad (må Allah prisa och välsigna honom) och han är den som slog sönder dessa rättfärdiga människors avbilder. Allah sände honom till ett folk som dyrkade Allah, älskade Honom, gav allmosor för Hans sak och nämnde Honom mycket, men de gjorde vissa skapelser som medlare mellan sig själva och Allah. De säger: *"Genom dem önskar vi att få komma Allah nära och vi vill ha deras medling hos Honom, precis som änglarna, Isa, Maryam och de övriga, rättfärdiga människorna."*

Allah sände Muhammad (må Allah prisa och välsigna honom) för att återuppliva deras fader Ibrahims religion (må han välsignas) åt dem och för att underrätta dem att detta närmande och denna tro är en rättighet som endast tillhör Allah. Inget av den lämpar sig till någon annan, varken till en nära ängel eller till en sänd profet, för att inte tala om någon annan.

Dessa avgudadyrkare (1. Sing. Mushrik. Pl. Mushrikun.) vittnade om att Allah är den ende Skaparen utan någon medhjälpare, att endast Han skänker upphälle, att ingen annan än Han orsakar liv och död, att enbart Han styr skapelsens ordning och att alla himlar och det som de rymmer och de sju jordarna och det som de bär, är underkastade Honom och är under Hans förfogande och kraft.

FULLSTÄNDIG TAWHID FODRAS FÖR ATT VARA MUSLIM

Om du vill ha bevis för att dessa som Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) stred mot vittnade om detta (d v s Tawhid-ur-Rububia), skall du läsa Hans (ta'ala) Uttalanade:

Säg: 'Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som har dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr över skapelsens ordning?' På detta kommer de att svara: 'Allah.' Och du skall säga: 'Skall ni då inte frukta (Honom)?'"

(Surat Yunus: 31)

Han säger också:

Säg: 'Vem tillhör jorden och det som finns på den, om ni verkligen vet?' De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Skall ni då inte tänka över?' Säg: 'Vem är Herren över de sju himlarna och den väldiga Tronens Herre?' De kommer säga: 'Allah.' Säg: 'Skall ni då inte frukta (Honom)?' Säg: 'Vem är det som har allt herravälde i Sin Hand, som beskyddar och som ingen kan beskydda, om ni vet det?' De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Hur har ni då kunnat bli förvillade?'

(Surat ul-Mu'minun: 84–89)

Fler liknande verser förekommer. Om du har förstått att de bekräftade detta, men att det inte fick dem att träda in i den Tawhid som Allahs sändebud, må Allah prisa och välsigna honom, kallade dem till, och efter att ha insett att den Tawhid som de förnekade var Tawhid i dyrkan, det som dagens avgudadyrkare kallar för "tron", precis som de brukade tillbe Allah, den Felfrie och Upphöjde, natt och dag – därefter tillbad några av dem änglar, på grund av deras rättfärdighet och för att de är Allah nära, för att medla till Honom, eller så tillbad de en rättfärdig man som t ex al-Lät eller en profet som t.ex Isa – och efter att ha insett att Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) stred mot dem på grund av denna avgudadyrkan (2. Shirk) och att han kallade dem till att man uppriktigt ägnar dyrkan endast åt Allah, precis som Allah (ta'ala) sade:

"Anropa därför ingen vid sidan av Allah."

(Surat al-Djinn: 18)

”Till Honom riktas all sann bön. De som dem åkallar i Hans ställe kan inte besvara dem.”

(Surat ar-Ra’d)

Och efter att ha förstått att Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) stred mot dem för att dyrkan endast skulle ägnas åt Allah, att löften endast skulle avläggas för Allah, att skyddsökning endast skulle frågas av Allah och att alla andra typer av dyrkan endast skulle ägnas åt Allah, efter att ha insett att deras bekräftelse av Tawhid-ur-Rububia (3. Tron på att Allah (subhanahu wa ta’ala) är ensam om Sina handlingar, som t ex skapandet, styrandet av skapelsen etc.) inte fick dem att träda in i Islam och att de tillbad änglarna, profeterna och helgonen eftersom de med det ville ha deras medling och närmande till Allah, är det som gjorde det tillåtet att ta deras liv och egendomar, förstår du den typ av Tawhid som sändebuden kallade till och som avgudadyrkarna förnekade att bekräfta.

BETYDELSEN AV ”DET FINNS INGEN GUD UTOM ALLAH

Denna typ av Tawhid är betydelsen av dina ord ”det finns ingen gud utom Allah”. Enligt dem är en gud den man ber om dessa angelägenhetens (4 Medling och närmande) skull, vare sig det är en ängel, en profet, ett helgon, ett träd, en grav eller Djinn. De menar inte att denna gud är Skaparen, Skänkaren, Upprätthållaren, eftersom de vet att det endast tillkommer Allah, vilket jag nämnde för dig tidigare.

Den gud de menar är det som avgudadyrkarna idag menar med ordet ”herre”. På så sätt kom profeten (må Allah prisa och välsigna honom) till dem för att kalla dem till Tawhids begrepp, vilket är ”det finns ingen gud utom Allah”. Det som fodras av detta begrepp är dess betydelse och inte enbart dess uttalande.

De okunniga otroende vet att det som profeten (må Allah prisa och välsigna honom) menar med detta begrepp, är att man enbart ägnar Allah (ta’ala) hängivenhet, förnekar det som dyrkas istället för Honom och avvisar samröre med det. När han då sade till dem:

”Säg: ’Det finns ingen gud utom Allah’”, sade de: ”Har han gjort gudarna till en enda gud? Det är högst märkligt.”

(Surat Sad: 5)

När du vet att de okunniga otroende (5. Sing. Käfir. Pl. Kuffar, Kafirun och Kafarah) känner till detta, är det förvånansvärt att den som bekänner sig till Islam inte känner till detta begrepps innebörd, något som de okunniga otroende gjorde. Istället tror han att det innebär uttalandet av dess bokstäver utan någon tro i hjärtat på några av betydelse. Den kunnige bland dem tror att dess betydelse innebär att det varken finns någon skapare, försörjare eller upprätthållare utom Allah. Det finns alltså inget gott i en människa om de okunniga otroende är kunnigare än honom om betydelsen ”det finns ingen gud utom Allah”.

VAKSAMHET ÖVER ENS TAWHID

När du har förstått det som jag nämnt för dig och ditt hjärta är övertygat sam insett att avgudadyrkan med Allah är det som Allah talar om:

”Allah förlåter inte att man sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill vad som helst under detta.”

(Surat an-Nisa: 48)

och förstått Allah religion som Han skickade sändebuden med från den förste till den siste av dem, är den enda religion som Allah godkänner från någon, och efter att ha insett vad som har hänt med de flesta människorna på grund av okunnighet gällande detta, gagnas du av två förmåner:

Den första: glädje över Allahs gåvor och barmhärtighet, precis som Han (ta’ala) sade:

”Säg: ’Gläds över Allah's gåvor och över Hans barmhärtighet, som är förmer än ni kan samla!’”

(Surat Yunus: 58)

Du kommer även gagnas av väldig fruktan. När du då vet att en person kan begå hädelse (6. Kufr) med ett ord som kommer ut ur hans mun, och kanske säger han det samtidigt som han är okunnig – men han ursäktas inte på grund av okunnighet – och kanske säger han det samtidigt som han tror att det får honom närmare Allah (ta'ala), precis som avgudadyrkarna trodde, särskilt om Allah vägleder dig till det som Han berättade om Musas folk – trots deras rättfärdighet och kunskap – när de kom till honom och sade:

”Låt oss få en gud liksom de har en gud”

(Surat al-A'raf: 138)

kommer din fruktan och din iver till att rädda dig själv från detta och dess like öka.

PROFETERNA OCH SÄNDEBUDENS FIENDER

Du skall veta att Han (subhanah) utav Sin Vishet inte har skickat någon profet med denna Tawhid, förutom att Han lät honom få fiender, precis som Allah (ta'ala) sade:

”Så har Vi också låtit varje profet mötas av fiendskap från djävlar bland människor och Djinn, som viskar utsmyckat tal i varandras öron för att förvirra och vilseledda.”

(Surat al-An'am: 112)

Det är möjligt att Tawhids fiender hade många kunskaper, böcker och argument, precis som Allah (ta'ala) sade:

”När deras sändebud kom till dem med klara bevis gladdes de över den kunskap som de hade.”

(Surat Ghafir: 83)

PLIKTEN I ATT SÖKA KUNSKAP

När du inser detta, och efter att ha insett att det måste förekomma fiender som sitter på vägen till Allah som är ett folk med vältalighet, kunskap och argument, blir det obligatoriskt för dig att lära dig av Allahs religion det som ger dig utrustning att strida med mot dessa djävlar vilkas ledare och företrädare sade till din Herre ('azza wa jall):

”Jag skall lägga mig i bakhåll för dem längs Din raka väg, och jag skall ansätta dem framifrån och bakifrån, från höger och från vänster; och Du kommer att finna de flesta av dem otacksamma.”

(Surat al-A'raf: 16–17)

Men om du vänder dig till Allah och lyssnar på Hans argument och Hans klargöranden, kommer du varken frukta eller sörja.

”Djävulens list är svag.”

(Surat an-Nisa: 76)

En vanlig individ från de som endast dyrkar Allah överträffar tusen lärde från dessa avgudadyrkare.

Precis som Han (ta'ala) sade:

”Våra styrkor skall hemföra segern.”

(Surat as-Saffat: 173)

Allahs styrkor är segrande både med argument och tal, precis som de är segrande med svärd och spjut. Det är dock oroväckande att en som endast dyrkar Allah och färdas på vägen är obeväpnad. Allah har förärat oss med Sin Bok som Han har gjort som ett klargörande för varenda sak och som vägledning, barmhärtighet och glatt budskap till Muslimerna. Lögnens följeslagare kan alltså inte komma, inte med något argument, utan att det i Koranen redan förekommer det som motsätter sig det och förtydligar dess falskhet, precis som Han (ta'ala) sade:

”Och vilka exempel de än Ställer till dig, kommer Vi att ge dig sanningen och den bästa förklaringen.”

(Surat al-Furqan: 33)

Vissa kommentatorer (7. Sing. Mufassir. Pl. Mufassirun) har sagt att denna vers är generell för alla argument som lögnens folk framför fram till Domedagen.

ALLMÄNT OCH DETALJERAT SVAR MOT LÖGNENS FOLK

Jag skall nämna för dig från det som Allah nämnde i sin Bok som svar på det tal som avgudadyrkarna i vår tid argumenterar mot oss med. Vi säger: Svaret mot lögnens folk förekommer via två sätt: allmänt och detaljerat. Vad gäller det allmänna, är det en väldig sak och en stor nytta för den som förstår det, och det är Hans (ta’ala) Uttalande:

”Det är Han som har uppenbarat för dig denna Skrift, där det finns fast och klart formulerade budskap - de utgör dess kärna - och andra som är mindre tydliga. Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter de mindre tydliga verserna när de försöker så split och förvirring genom tolkning av dess dolda mening, men ingen utom Allah känner dess dolda mening.”

(Surat Aal Imran: 7)

Det har förklarats autentiskt från Allahs sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) att han sade:

”Om ni ser de som följer det som är mindre tydligt i den (d v s Koranen), så är det dem som Allah har namnet (i Koranen); akta er därför för dem.”

Exempel på det är när några avgudadyrkare säger:

”Helt visst skall de som är Allah nära aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem.”

(Surat Yonus: 62)

och att medlingen är sann eller att profeterna har en ställning hos Allah. Eller så nämner han något uttalande från profeten (må Allah prisas och välsignas honom)

för att hämta ett bevis åt en del av sin lögn, samtidigt som du inte förstår betydelsen av det uttalande som han nämner. Svara honom då med att säga: "Sannerligen nämnde Allah i Sin Bok att de som har avvikelser i sina hjärtan, lämnar de tydliga verserna och följer istället de mindre tydliga." Och från det som jag har nämnt för dig är att Allah nämnde att avgudadyrkarna bekräftar Herreskapet och att deras hädelse ligger i deras tillgivenhet till änglarna, profeterna eller helgonen, då de säger:

"De är våra talesmän inför Allah."

(Surat Yunus: 18)

Detta är en klar och tydlig fråga och ingen kan ändra dess betydelse.

Avgudadyrkare! Jag känner inte till betydelsen av det som du har nämnt från Koranen och profetens (må Allah prisas och välsignas honom) uttalanden, men jag är säker på att Allahs Ord inte motsätter sig varandra och att profetens (må Allah prisas och välsignas honom) inte heller motsätter sig Allahs Ord.

Detta är ett bra och passande svar, men endast den som Allah skänker framgång förstår detta. Se därför inte ner på detta svar. Sannerligen är det precis det som Han (ta'ala) sade:

"Men ingen annan än den som bär med tålmod finner att handla så; bara den lyckligast lottade finner."

(Surat al-Fussilat: 35)

Angående det detaljerade svaret, har Allahs fiender många invändningar mot sändebudens religion med vilka de försöker hindra människorna ifrån. Några av dem är deras uttalande: "Vi utför inte avgudadyrkan med Allah, utan vi vittnar om att det inte finns någon som skapar, skänker uppehälle, gagnar eller orsakar skada utom Allah endast, ingen medhjälpare har Han, och att Muhammed (må han välsignas) varken besitter något som han gynnar sig med eller skadar sig med, för att inte tala om Abdulqadir och andra, men jag syndar och de rättfärdiga har en särskild ställning hos Allah och jag ber Allah genom dem." Svara honom då med det som har omnämnts tidigare, nämligen: "Sannerligen stred Allahs sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) mot de som

bekräftade det som du precis nämnt. De bekräftade även att deras falska gudomar inte hade kontroll över något och att de endast ville ha ställning och medling (hos Allah).”

Läs upp för honom det som Allah nämnde och förtydligade i Sin Bok. Om han då säger:

– Dessa verser uppenbarades för de som dyrkar statyer! Hur kan ni anse de rättfärdiga som statyer?

Så skall du svara honom med det som har omnämnts. Om han då medger att de otroende vittnade om att hela Herreskapet tillhör Allah och att de endast ville ha medling från dem som de tillbad, men att han vill skilja mellan sin handling och deras handling med det som han har nämnt, skall du påminna honom om att det finns vissa otroende som tillber helgon medan andra tillber helgon.

Allah säger om dem:

”De som de anropar vill själva vinna sin Herres välvilja och komma Honom så nära som möjligt.”

(Surat al-Isra’:57)

De tillber även Isa bin Maryam och hans moder. Allah (ta’ala) sade:

”Ett sändebud, varken mer eller mindre, var Messias Marias son. Andra sändebud föregick honom och hans moder var en sanningsenlig kvinna. Båda åt föda. Se hur Vi klargör budskap för dem - hur förvirrade är inte deras begrepp! Säg: ’Vill ni i Allahs ställe dyrka det som varken kan skada eller gagna er: - Allah är den som hör allt, vet allt.’”

(Surat al-Ma’idah: 75–76)

Nämn för honom Hans (ta’ala) Uttalande:

”Och den Dag då Han skall samla dem alla skall Han fråga änglarna: ’Var det er de dyrkade, dessa?’ De skall svara: ’Stor är Du i Din härlighet! Du är vår Beskyddare och vi tar helt avstånd från dem. Nej, de dyrkade Djinn som de flesta av dem trodde på.’”

(Surat Saba: 40–41)

”Och Allah skall säga: Isa, son av Maryam! Är det du som uppmanade människorna att dyrka dig och din moder som gudomliga väsen vid sidan av Allah: Han skall svara: ’Stor är Du i Din härlighet! Hur skulle jag kunna säga vad jag inte har rätt att säga? Om jag hade sagt detta skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta; Du känner allt det dolda.’”

(Surat al-Ma’idah: 116)

Säg till honom:

– Vet du nu att Allah förklarar både den som tillber statyer *och* de som tillber rättfärdiga som otroende och att Allahs sändebud (må Allah prisas och välsigna honom) stred mot dem?

Om han då säger:

– De otroende önskar (nytta och skada) från dem medan jag vittnar om att Allah är den som gynnar och skadar och styr skapelsens ordning. Jag önskar (nytta och skada) endast från Honom. De rättfärdiga har ingen del i angelägenheten, men jag tillber dem eftersom jag hoppas på deras medling hos Allah”

är svaret att detta är precis samma sak som de otroende säger, och jag läser upp Hans (ta’ala) Uttalande för honom:

”Men de som tar beskyddare vid sidan av Honom (säger): ’Vi tillber dem just för att de skall föra oss närmare Allah.’”

(Surat az-Zumar: 3)

”De är våra talesmän inför Allah.”

(Surat Yonus: 18)

Du skall veta att dessa tre tvivel är de största de har. När du vet att Allah har tydliggjort dem för oss i Sin Bok och när du har förstått dem väl, blir det som kommer efter dem ännu lättare.

TILLBEDJAN ÄR DYRKAN

Om han säger:

– Jag dyrkar ingen annan än Allah och att söka skydd hos de rättfärdiga och tillbe dem, är inte dyrkan.

Skall du säga till honom:

– Håller du med om att Allah förpliktigade dig att uppriktigt ägna dyrkan åt Allah och att det är Hans rättighet över dig?

Om han säger:

– Ja.

skall du säga till honom:

– Klargör för mig det som har blivit obligatoriskt för dig, nämligen uppriktighet i dyrkan till Allah endast, vilket även är Hans rättighet över dig!

Om då han varken vet vad dyrkan eller dess typer är skall du klargöra dem för honom med att säga det Allah (ta'ala) säger:

”Åkalla er Herre i det tysta med ödmjukt sinne. Han älskar inte dem som går till överdrift.”

(Surat al-A'raf: 55)

Då du har upplyst honom om detta, skall du säga till honom:

– Vet du nu att detta innebär att man dyrkar Allah?

Han blir tvungen att säga:

– Ja. Och tillbedjan är dyrkans stomme.

Säg till honom:

– Om du håller med om att detta är dyrkan och att du tillber Allah natt och dag, i fruktan och hopp, och därefter tillber du en profet eller någon annan; har du då ägnat dyrkan åt någon annan än Allah?

Han blir tvungen att säga:

– Ja.

Säg då till honom:

"Då du känner till Hans (ta'ala) Uttalande: **"Så be till din herre och offerslakta."** (Surat al-Kauthar: 2) och då du lytt Allah och offerslaktat till Honom; anses detta som dyrkan?"

Han blir tvungen att säga:

– Ja.

Säg då till honom:

– Om du hade slaktat till en skapad profet, djinn eller någon annan, hade du då ägnat denna dyrkan åt någon annan än Allah?

Han blir tvungen att säga:

– Ja.

Säg till honom också:

– Dyrkade avgudadyrkarna – bland vilka Koranen uppenbarades – änglarna, de rättfärdiga, al-Lät och andra?

Han blir tvungen att säga:

– Ja.

Säg då till honom:

- Förekom deras dyrkan till dem endast i tillbedjan, slakt, skyddsökning och liknande? Annars bekräftade de att de är Hans tjänare, under Hans makt och att Allah är Den som styr skapelsens ordning, men att de tillbad dem och vände sig till dem på grund av att de har en hög ställning och medling – och detta är mycket tydligt.

SKILLNADEN MELLAN LAGSTIFTAD OCH FÖRBJUDEN MEDLING

Om han säger:

- Förnekar du och avsäger du dig från profetens (må Allah prisa och välsigna honom) medling?

Skall du säga:

- Jag varken förnekar eller avsäger mig från den. Han (må Allah prisa och välsigna honom) är medlare och jag hoppas på att få hans medling, men all medling tillhör Allah.

Precis som Han (ta'ala) sade:

"Säg: All medling tillkommer Allah."

(Surat az-Zumar:44)

Och den sätts i verk först efter Allahs tillstånd.

Precis som Han ('azza wa jall) sade:

"Vem är det som vågar förmedla (för någon) inför Honom utan Hans tillstånd?"

(Surat al-Baqarah: 255)

Ingen medlar för någon annan förutom efter att Allah har tillåtit det.

Precis som Han ('azza wa jall) sade:

"De kan inte förmedla för någon annan än den som Han är nöjd med."

(Surat al-Anbiya: 28)

Han behagas inte av något annat än Tawhid.

Precis som Han ('azza wa jall) sade:

"Om någon vill anta en religion som inte är Islam kommer detta att vägras honom."

(Surat Äl Imran: 85)

Om då all medling tillhör Allah och om den först efter Hans tillstånd sätts i bruk, och om varken profeten (må Allah prisa och välsigna honom) eller någon annan medlar för någon förrän Allah ger honom tillstånd – och endast Tawhids folk får Hans tillstånd – klargörs det för dig att medlingen endast tillhör Allah. Således söker jag den från Honom. Jag säger:

– Allah, neka mig inte hans förmedling. Allah, låt honom medla för mig!"

Och dylikt. Om han då säger:

– Profeten (må Allah prisa och välsigna honom) har blivit skänkt förmedlingen och jag ber om det som Allah gav honom.”

Är svaret:

– Sannerligen gav Allah honom förmedlingen, men Han förbjöd dig detta (8 D v s tillbe någon annan än Allah.). Han sade:

”Anropa därför ingen vid sidan av Allah.”

(Surat al-Djinn: 18)

Om du då tillber Allah att Han skall låta Sin profet medla för dig, skall du lyda Hans Uttalande:

”Anropa därför ingen vid sidan av Allah.”

(Surat al-Djinn: 18)

Likaså har andra än profeten (må Allah prisa och välsigna honom) rätt till medling. Det har rapporterats autentiskt att änglarna, helgonen och barnen som dör före puberteten medlar. Skall du då säga:

– Allah skänkte dem medling, därför ber jag om den.

Om du säger detta, återvänder du till dyrkan av de rättfärdiga som Allah nämnt i Sin Bok. Och om du säger nej, nollställs ditt påstående:

– Allah gav honom medlingen och jag ber om det som Allah gav honom.

ATT FÖRLITA SIG OCH BERO PÅ DÖDA, RÄTTFÄRDIGA MÄNNISKOR ÄR AVGUDADYRKAN

Om han säger:

– Jag dyrkar absolut inget annat vid sidan av Allah, men att vända sig till de rättfärdiga är inte avgudadyrkan.

Skall du säga till honom:

– Om du håller med om att Allah förbjöd avgudadyrkan och att det är allvarligare än förbudet av otukt och om du håller med om att Allah inte kommer förlåta det, vad är då detta som Allah förbjöd och nämnde att Han inte förlåter?

Sannerligen vet han inte. Säg till honom:

– Hur förklarar du dig själv fri från avgudadyrkan då du inte känner till den? Hur kommer det sig att Allah förbjuder dig detta och nämner att Han inte förlåter det, medan du varken frågar om det eller känner till det? Tror du att Allah förbjuder oss det utan att klargöra det för oss?

Om han då säger:

– Avgudadyrkan är att man dyrkar statyer, men vi dyrkar inte statyer.

Skall du säga till honom:

– Vad innebär att man dyrkar statyer? Tror du att de tror att de där brädorna och stenarna skapar, skänker uppehälle och styr skapelsernas ordning åt den som tillber dem? Koranen avvisar detta!

Och om han säger:

– Den som vänder sig till en bräda, en sten eller en skulptur på en grav etc., tillber denna, förrättar offer till den och säger *'Den för oss närmare Allah och Allah tar antingen bort (skada) från oss genom dess välsignelse eller skänker oss genom dess välsignelse'*.

Skall du säga:

– Du har talat sanning. Detta är vad ni gör vid stenarna och strukturerna som är på gravarna o s v.

Han håller alltså med om att denna gärning som de utför innebär dyrkan av statyer, och detta är väntat. Man kan även säga till honom:

– Beträffande ditt uttalande, att avgudadyrkan förekommer särskilt i detta, menar du att avgudadyrkan förekommer särskilt i detta, medan förlitan på de rättfärdiga och tillbedjan ägnad åt dem inte räknas till det?

Han avvisas av det som Allah nämnde i Sin Bok om den hädelse som förekommer hos den som förlitar sig på änglarna, Jesus och de rättfärdiga. Han måste alltså hålla med dig om att den som ägnar dyrkan åt någon rättfärdig vid sidan av Allah, är den avgudadyrkan som nämnts i Koranen, och detta är väntat.

Kruxet med frågan är att om han säger:

– Jag utför ingen avgudadyrkan vid Allahs sida.

Skall du säga till honom:

– Vad är avgudadyrkan med Allah? Förklara det för mig.

Om han då säger:

– Det är att man dyrkar statyer.

Skall du säga:

– Vad innebär att man dyrkar statyer? Förklara det för mig.

Om han säger:

– Jag dyrkar ingen annan utom Allah.

Skall du säga:

– Vad innebär att man dyrkar Allah? Förklara det för mig.

Om han klagör det med det som Koranen klagör, så är det fodrat. Och om han inte vet det, hur kan han då påstå något som han själv inte känner till?

Och om han förklarar det med en annan än dess egentliga betydelse, klagör du för honom de tydliga verserna som har med betydelsen av avgudadyrkan och dyrkan av statyer att göra och att det är just det som de gör idag, och att dyrkan som endast skall ägnas åt Allah utan någon medhjälpare, är det som de avvisar oss för och skriar om, på samma sätt som deras bröder skriade när de sade:

”Har han gjort gudarna till en gud? Det är högst märkligt!”

(Surat Sad: 5)

Om han då säger:

– Sannerligen hädar de inte med att tillbe änglarna och profeterna, utan de hädar då de säger *'Änglarna är Allahs döttrar'*, men vi säger varken att AbdulQadir eller någon annan är Allahs son.

Är svaret:

– Att tillskriva Allah en son är en åtskild hädelse.

Allah (ta'ala) sade:

"Säg: 'Han är Allah, En. Allah är den Evige, den av skapelsen oberoende, av vilka alla beror.'"

(Surat al-Ikhlās: 1–2)

Och Han är den Ende som ingen jämlik har, den av skapelserna Oberoende, av vilka alla beror och den man frågar vid behov. Den som förnekar detta har hädat, även om han inte förnekar kapitlet.

Allah (ta'ala) sade:

"Allah har inte avlat en son och Han har aldrig haft någon gudom vid Sin sida."

(Surat al-Mo'minoun: 91)

Därmed skilde Han de två typerna åt och Han gjorde dem båda två till åtskilda typer av hädelse.

Han (ta'ala) sade:

"Och de gjorde Djinn till Allahs medhjälpare -(väsen) som Allah har skapat - och i sin okunnighet har de uppfunnit söner och döttrar åt Honom."

(Surat al-An'am: 100)

Han skilde alltså mellan två typer av hädelse. Bevis för detta är också att de som hädade genom att tillbe al-Lät, inte gjorde honom till Allahs son, trots att han var en rättfärdig man, och de som hädade genom att dyrka Djinn gjorde inte heller det. På samma sätt nämner de lärde i alla de fyra rättskolorna angående 'Kapitlet om avfällingens dom', att en Muslim som påstår att Allah

har en son är avfälling och de skiljer mellan de två sorterna - detta är mycket klart och tydligt.

Om han då säger:

"Helt visst skall de som är nära Allah aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem."

(Surat Yunus: 62)

Skall du säga att det är sant, men att de inte skall dyrkas. Vi nämner inget annat än att de dyrkas vid sidan av Allah. För övrigt är det obligatoriskt för dig att älska dem, följa dem och erkänna deras underverk. Ingen förnekar Allahs närars underverk förutom Bid'as och Villfarelsens folk. Allahs religion är mellan två parter, vägledning mellan två villfarelser och sanning mellan två lögner.

GÅRDAGENS AVGUDADYRKAN ÄR MILDARE ÄN DAGENS

När du vet att detta som avgudadyrkarna idag kallar för "tron" är den avgudadyrkan som Koranen uppenbarade och att Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) stred mot människorna på grund av den, skall du veta att förfädernas avgudadyrkan är mildare än den avgudadyrkan som dagens människor har på två sätt:

Den första: att förfäderna utförde avgudadyrkan och tillbad änglarna, helgonen och statyerna vid sidan av Allah vid goda tider. Vad gäller de svåra tiderna, tillbad de Allah uppriktigt, precis som Han (ta'ala) sade:

"Och då en olycka drabbar er till havs, sviker er de som ni brukade anropa utom Honom. Men när Han fört er oskadda i land, vänder ni er bort; människorna är sannerligen otacksamma."

(Surat al-Isra: 67)

"Säg: "Föreställ er att Allahs straff drabbar er eller att den Yttersta stunden är inne; kommer ni då att anropa någon annan om hjälp än Allah om ni verkligen är sanningsenliga." Nej, det är Honom ni anropar; och om det är Hans vilja räddar Han er då från det ni bad Honom om, och ni minns inte mer

vad det var som ni brukade sätta vid Hans sida.”

(Surat al-An'am: 40–41)

”När människan drabbas av ett ont, åkallar hon Allah i ånger... fram till Hans uttalande: ... Säg: 'Gläd dig åt din hädelse en liten tid. Sannerligen tillhör du eldens invånare.'”

(Surat az-Zumar: 8)

”När människorna ser vågorna häva sig över dem som ett tak, anropar de Allah med ren och uppriktig tro.”

(Surat Luqman: 32)

För den som förstår denna fråga som Allah klagade i Sin Bok – och det är att de avgudadyrkare som Allahs sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) stred mot, tillbad Allah och andra vid sidan av Honom vid goda tider, men vad gäller vid oroliga och svåra tider, tillbad de endast Allah utan någon medhjälpare och glömde därmed sina herrar – klargörs skillnaden för honom mellan den avgudadyrkan som människorna idag har och förfädernas avgudadyrkan. Men var är han vars hjärta förstår denna fråga med djupt rotad kunskap? Allah bes om hjälp.

Den andra frågan är att förfäderna tillbad vid sidan av Allah människor som är nära Allah. Antigen var de profeter, helgon eller änglar. De tillbad även träd eller stenar som är lydiga gentemot Allah, inte olydiga. Men människorna idag tillber vid sidan av Allah människor som är bland de syndigaste människorna. De som de tillber berättas det om omoral som otukt, stöld, övergivning av bönen o s v. Den som tror på den rättfärdige eller på något som inte syndar, som t ex en bräda eller en sten, är mindre ondskefull än den som tror på den han ser synda och förfalla samt bekräftar det.

SVAR MOT DEN SOM PÅSTÅR ATT DEN SOM UPPFYLLER ISLAMISKA PELARE INTE KAN BLI OTROENDE, ÄVEN OM HAN UTFÖR NÅGOT SOM MOTSÄTTER SIG TAWHID

När du förstår att de som Allahs sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) stred mot hade sundare förstånd och mildare avgudadyrkan än dessa (9 D v s dagens avgudadyrkare), skall du veta att dessa har ett argument som de nämner, vilket vi redan nämnt, och det är bland deras största argument, så lyssna noggrant på svaret. De säger:

– De som Koranen uppenbarades bland vittnade inte om att det inte finns någon gud utom Allah, de avvisade sändebudet (må Allah prisas och välsignas honom), de förnekade Återuppståndelsen, de förnekade Koranen och ansåg den vara trolldom. Vi vittnar däremot om att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allahs sändebud. Vi bekräftar Koranen, vi tror på Återuppståndelsen, vi ber och vi fastar. Hur kan du då anse oss som dem?

Svaret är, att det inte finns någon meningskiljaktighet hos någon bland de lärde, att om en man tror på Allahs sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) i en fråga och avslår honom i en annan fråga, är en otroende som inte träder in i Islam. Samma sak gäller om han tror på något i Koranen och förnekar något annat, precis som den som bekräftar Tawhid men förnekar bönen plikt, bekräftar Tawhid och bönen men förnekar allmosans plikt, bekräftar allt detta men förnekar fastans plikt eller att han bekräftar allt detta men förnekar vallfärden. När människorna på profetens tid (må Allah prisas och välsignas honom) inte klagade över vallfärden, uppenbarade Allah om dem:

”Vallfärden till Huset är en plikt gentemot Allah för var och en som har möjlighet att genomföra den. Och den som hädar, (skall veta att) Allah är Sig Själv nog och inte behöver Sin skapelse.”

(Surat Aal Imran: 97)

Och den som bekräftar allt detta men förnekar Återuppståndelsen, har enligt Samstämmighet hädat och hans liv och egendom blir tillåtet att ta, precis som Han (ta'ala) sade:

”De som förnekar Allah och Hans sändebud och vill skilja mellan Allah och Hans sändebud och säger: ’Vi tror på några men vi avvisar andra’ och försöker gå en medelväg - dessa är sanna otroende och för de otroende har Vi förberett ett förnedrande straff.”

(Surat un-Nisa: 150–151)

Om Allah då förklarade i Sin Bok att den som tror på något och förnekar något annat, är en äkta otroende och att han förtjänar det som har omnämnt, stoppas argumentet. Detta är något som några människor från al-Ahsa nämnde i sin bok som de skickade till oss.

Man kan också säga:

– Om du håller med om att den som tror på sändebudet i allting men förnekar bönens plikt, är otroende vars liv och egendom är enligt samstämmighet tillåtet att ta, och samma sak gäller om han medger allting utom Återuppståndelsen, eller om han förnekar plikten i att fasta Ramadan men tror på allting annat – de olika rättskolorna är eniga om detta och likaså har Koranen talat om detta precis som vi har nämnt – förstår man att Tawhid är den största plikt som profeten (må Allah prisas och välsignas honom) kom med och att det är större än bönen, allmosan, fastan, och valfärden. Hur kommer det sig att om en person förnekar några av dessa frågor och således hädar – även om handlar i enlighet med allt det som sändebudet framförde – inte blir otroende om han förnekar Tawhid, vilket är alla sändebuds religion?

Prisad vare Allah, så märklig denna okunnighet är.

Det kan även sägas:

– Allahs sändebuds följeslagare (må Allah prisas och välsignas honom) stred mot Banu Hanifah, även om de blev Muslimer med profeten (må Allah prisas och välsignas honom) och vittnade om att det inte finns någon gud utom Allah och att Mohammad är Allahs sändebud, kallade till bön och bad.

Om han då säger:

– De sade ”Musailama är profet”.

Skall du säga:

– Detta är fodrat. Om den som upphöjer en person till profetens (må Allah prisas och välsigna honom) nivå har hädat och hans egendom och blod blir tillåtet att ta, och varken de två trosbekännelserna eller bönen gynnar honom, hur blir det då med den som upphöjer Shamsän, Yusuf, en följeslagare eller en profet till himlarnas och jordens Allmäktige? Prasad vare Allah, så väldig Hans ställning är.

”På så sätt förseglar Allah hjärtan hos de som inte vet”

(Surat ar-Rom: 59)

Det må även sägas:

– De som Ali ibn Abi-Talib (må Allah vara nöjd med honom) brände till döds bekände också Islam. De var Alis följeslagare och studerade under följeslagarna, men de trodde på Ali på samma sätt som tron på Yusuf, Shamsän och deras like. Hur kunde då följeslagarna enas om att man skulle strida mot dem och förklara dem som otroende? Tror ni att följeslagarna förklarade Muslimerna vara otroende eller tror ni att tron på Tädj och liknande inte skadar, medan tron på Ali ibn Abi-Talib innebär hädelse?

Det kan också sägas:

– Banu Ubayd al-Qaddah, som härskade över Maghrib och Egypten på Banu al-Abbas tid, vittnade alla om att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allahs sändebud, de bekände Islam, de bad fredagsbönen och i samling. Men då de visade motsättningar i Sharian inom vissa frågor som inte vi följer, enades de lärde om att förklara dem som otroende och att man skulle strida mot dem samt att deras land var en krigszon. Därmed angrep Muslimerna dem tills att de räddade det som de ägde av Muslimernas länder.

Det kan även sägas:

– Om förfäderna endast hädade genom att de både dyrkade avgudar, avvisade sändebudet och Koranen och förnekade Återuppståndelsen o s v. vad är då betydelsen av kapitlet som de lärde i alla rättskolor nämnde 'Kapitel: Avfällingens dom', del vill säga en Muslim som hädar efter sin Islam? Därefter nämnde de många typer; varje typ förklarar personen som Otroende och hans liv och egendom tillåtna att ta. De nämnde t o m frågor som ansågs

betydelselösa av de som utförde dem, som t ex ett yttrande utan att mena det med hjärtat eller ett yttrande som tas på skoj.

Det kan även sägas:

– Har ni inte hört beträffande dem som Allah talar om:

"De svär vid Allah att de inte har sagt något (ont); men vad de har sagt är hädelse och de har hädat efter att ha antagit Islam."

(Surat-ut-Tawbah: 74),

att Han förklarade dem vara otroende på grund av ett ord, trots att de levde på Allahs sändebuds tid (må Allah prisa och välsigna honom), utförde Jihad med honom, bad, delade ut allmosan, vallfärdade och dyrkade enbart Allah? Samma sak gäller de Allah talade om:

"Om du frågade dem skulle de säkert svara: Vi bara skämtade. Säg: Då var era skämt alltså riktade mot Allah, Hans budskap och Hans sändebud? Kom inte nu med ursäkter! Ni har hädat efter att ha trott."

(Surat-ut-Tawbah: 65-66)

Dessa som Allah talade om att de hade hädat efter att ha trott - samtidigt som de var med Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) i slaget vid Tabuk - yttrade ett ord som de endast avsåg skämt med. Fundera därför på detta argument, nämligen då de säger: "Ni förklarar vissa Muslimer som vittnar om att det inte finns någon gud utom Allah, ber och fastar vara otroende". Fundera därefter på dess svar. Sannerligen är det bland det nyttigaste som förekommer i dessa blad.

Ytterligare bevis för detta är det som Allah sade om Israels avkommor - trots deras Islam, kunskap och godhet - då de sade till Mosä: "Låt oss få en gud liksom de har gudar". Likaså sade några följeslagare: "Låt oss få en Dhät Anwät". Då svor profeten (må Allah prisa och välsigna honom) att detta påminde om Israels avkommors ord: "Lår oss få en gud".

En Muslim som okunnigt faller i avgudadyrkan och därefter ångrar sig

Men avgudadyrkarna har ett annat argument som de försöker argumentera med i denna berättelse.

De säger:

– Israels avkommor blev inre otroende och inte heller blev de som sade "Låt oss få en Dhät Anwät" otroende.

Vi svarar då med att säga:

– Israels avkommor utförde aldrig det och inte heller utförde de som frågade profeten det (må Allah prisa och välsigna honom). Det råder dock inga meningsskiljaktigheter om att Israels avkommor hade blivit otroende om de hade gjort det och likaså de som profeten (må Allah prisa och välsigna honom) förbjöd. Om de inte hade lytt honom och därefter tagit till sig Dhät Anwät efter hans förbud, hade de blivit otroende, och detta är väntat.

Men denna berättelse har även lärdomen att en vanlig Muslim, och t o m en kunnig, kan falla i olika typer av avgudadyrkan utan att känna till dem. På så sätt gynnar den lärdom och vaksamhet och likaså att man är medveten om att en okunnig persons uttalande "Vi förstår Tawhid" är bland de största okunnigheterna och Satans lömskaste planer som finns. Den gynnar även en Muslim som utför *Ijtihad* och säger ett ord som består av hädelse samtidigt som han inte vet om det. Således får han reda på det, ångrar sig genast och blir på så sätt inte otroende, precis som Israels avkommor och de som frågade profeten (må Allah prisa och välsigna honom). Den gynnar även om han inte har hädat, eftersom uttalandet tillrättavisar honom en sträng tillrättavising, på samma sätt som profeten gjorde (må Allah prisa och välsigna honom).

Svar mot den som påstår att man skall låta den som säger "det finns ingen gud utom Allah" vara i fred även om han utfor något som nollställer det

Avgudadyrkarna har ännu ett tvivel. De säger:

– Sannerligen förebrådde profeten (må Allah prisa och välsigna honom) Osama

då han dödade mannen som sade "det finns ingen gud utom Allah". På samma sätt sade han:

"Jag har blivit beordrad att strida mot människorna **tills** att de säger "Det finns Ingen gud utom Allah"."

Och det finns även andra hadither som talar om att man inte skall ofreda den som säger det. Dessa okunniga menar att den som säger det aldrig hädar, och inte heller skall han någonsin avrättas, oavsett vad han gör.

Därför skall det sägas till dessa okunniga avgudadyrkare:

– Det är allmänt känt att Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) stred mot judarna och tog dem tillfånga samtidigt som de sade "Det finns ingen gud utom Allah". Och Allahs sändebuds (må Allah prisa och välsigna honom) följeslagare stred mot Banu Hanifa samtidigt som de sade "Det finns ingen gud utom Allah och Muhammad är Allahs sändebud", de bad och de bekände Islam. Samma sak gäller de som Ali bin Abi Talib brände till döds. Dessa okunniga håller med om att den som förnekar Återuppståndelsen har hädat och skall avrättas, även om han säger "Det finns ingen gud utom Allah", och att den som avkastar något från Islams pelare har hädat och skall avrättas, även om han uttalar det. Hur kan det då komma sig att den (10 Dvs trosbekännelsen.) inte gynnar honom om han förnekar en gren bland grenarna, men att den gynnar honom om han förnekar Tawhid vilket är grunden och huvuddelen i sändebudens religion? Men sannerligen förstår inte Allahs fiender hadithernas betydelse.

Vad gäller hadithen om Osama, dödade han en man som bekände sig till Islam eftersom han trodde att han bekände sig till Islam endast för att han fruktade för sitt liv och sin egendom. Det är obligatoriskt att man låter en människa som visar Islam vara i fred tills att man ser något som motsätter sig det. Allah (ta'ala) uppenbarade gällande det:

"Troende! När ni går ur för Allahs sak, säg inte till den som hälsar er med fredshälsningen, utan att ha förvissat er: "Du är inte en av de troende"."
(Surat-un-Nisa': 94)

Det vill säga "försäkra er". Versen visar att det är obligatoriskt att man låter honom vara i fred och att man försäkras sig. Om han efter ett tag skulle visa något som motstrider Islam, avrättas han, grundat på Hans Ord "förvissat er". Och om han inte dödas om han säger det, har bekräftelsen ingen mening. Samma sak gäller den andra hadithen och dylikt. Dess betydelse är det vi har nämnt: att det är obligatoriskt att man lämnar den som visar Tawhid och Islam i fred, tills att han visat något som motsätter sig det. Beviset för detta är att Allahs sändebud sade (må Allah prisa och välsigna honom):

"Dödade du honom efter att han sade: Det finns ingen gud utom Allah." Likaså sade han:

"Jag har blivit beordrad att strida mot människorna tills att de säger: Det finns ingen gud utom Allah."

Han sade om Khawaridj: "Döda dem var ni än råkar på dem. Råkar jag på dem, skall jag döda dem precis som Ad dödades" trots att de är bland de människor som tillägnar mest dyrkan. Tahlil (11 Att säga "Lä ilaha illa Allah".) och Tasbih (12 Att säga "Subhän Allah"). Följeslagarna brukade se ned på sin bön jämfört med deras. Likaså studerade de under följeslagarna, men varken yttrandet "det finns ingen gud utom Allah", mycket dyrkan eller deras bekännelse till Islam gynnade dem när deras motsättningar gentemot den Islamiska lagstiftningen blev tydliga. Samma sak gäller det som vi har nämnt beträffande striden mot judarna samt följeslagarnas strid mot Banu Hanifa. På samma sätt ville profeten (må Allah prisa och välsigna honom) anfälla Banu al-Mostalaq efter att en man hade underrättat honom om att de inte betalade allmosan, tills att Allah uppenbarade:

"Troende! Om en människa som inte åtnjuter stadgat rykte kommer till er med en upplysning, försök då reda ut."

(Surat-ul-Hujurat: 6)

Det visades dock att mannen var en lögnare. Precis som vi har nämnt tidigare, bevisar detta profetens avsikt (må Allah prisa och välsigna honom) i haditherna som de argumenterar med.

Skillnaden mellan hjälpsökning från en levande och närvarande människa om något som hon är kapabel till samt någon utöver henne

Avgudadyrkarna har ännu ett tvivel. Det handlar nämligen om det som profeten (må Allah prisa och välsigna honom) sade om människorna på Domedagen och att de kommer be Adam om hjälp, därefter Nuh, därefter Ibrahim, därefter Musa och därefter Isa. Alla kommer de ursäkta sig själva tills att de till sist kommer till Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom).

De säger:

– Detta bevisar att det inte är avgudadyrkan om man ber någon annan än Allah om hjälp".

Då svarar vi:

– Prisd vare Han som förseglar Sina fienders hjärtan. Vi avslår inte att man ber om hjälp från en skapelse i något som den har kapacitet till, precis som Allah (ta'ala) sade i berättelsen om Musa:

"Och den som hörde till hans folk ropade till att hjälpa honom mot hans fiende."

(Surat ul-Qasas: 15)

Samma sak gäller människan som i krig ber sin vän om hjälp och dylikt i det som skapelsen har kapacitet till att utföra. Det vi avslår, är den hjälpsökning i dyrkan vilket de gör vid helgonens gravar eller i deras frånvaro i frågor som endast Allah har kapacitet till att utföra. När detta är fastställt, ser man att deras hjälpsökning hos profeterna på Domedagen utförs för att de vill att de skall tillbe Allah för att Han skall ställa människorna till svars, så att Paradisets folk kan pusta ut från ängslan i den situationen.

Detta är tillåtet i detta liv samt i livet efter detta. Exempel på detta, är att du kommer till en rättfärdig och levande man som sitter med dig och lyssnar på dig. Därefter säger du till honom:

– Tillbe Allah för mig, precis som Allahs sändebuds (må Allah prisas och välsignas honom) följeslagare brukade be honom om det då han levde.

Vad gäller efter hans död, så frågade de absolut inte honom om det vid hans grav, utan as-Salaf as-Salih¹, Allah's sändebud (må Allah prisas och välsignas honom) sade om dem:

"De bästa människorna är min generation. Därefter de som efterträder dem. därefter de som efterträder dem." (Ahmad).) avslöt t o m den som avsåg att tillbe Allah vid hans grav. Vad skall man då säga om att tillbe honom i person?

De har ännu ett argument. Det är berättelsen om Ibrahim då han blev inkastad i elden och Jibril uppenbarades för honom i luften och sade:

– Behöver du något?

Då svarade han:

– Inte från dig.

De säger:

– Om hjälpsökning från Jibril hade varit avgudadyrkan, hade han inte visat sig för Ibrahim.

Svaret är:

– Sannerligen är detta en typ av deras första tvivel. Om Jibril visade sig för honom för att gagna honom med en sak som han har kapacitet till, är han precis som Allah sade om honom:

"En av de allra mäktigaste."

(Surat un-Nadjm: 5)

Om Allah tillät honom att ta tag i Ibrahims eld och de marker och berg som omgav den och kasta det till öst eller väst, hade han gjort det. Om Han hade befallt honom att sätta Ibrahim på en plats långt bort från dem, hade han gjort det. Om Han hade befallt honom att lyfta upp honom till himlen, hade han gjort

---

¹ De rättfärdiga företrädarna. De är de tre första generationerna av Islam; Följeslagarna (Sahaba), efterföljarna (Täbi'on) och efterföljarnas efterföljare (Atbä' at-Täbi'in).

det. Detta är samma sak som när en rik man som har mycket pengar ser en fattig man i nöd. Han erbjuder honom ett lån eller skänker honom något med vilket han gör honom kvitt hans nöd. Men den nödställda mannen vägrar att ta det och vill istället uthärda tills att Allah ger honom uppehälle vars ynnest endast är åt honom. Vad har detta med hjälpsökning i dyrkan och avgudadyrkan att göra, om de bara förstod?

Plikten i att verkställa Tawhid med tro, uttalanden och handlingar

Vi avslutar orden, om Allah (ta'ala) så vill, med en väldig och viktig fråga som förstås genom det som tidigare har omnämnts, men vi kommer dela upp den på grund av dess enorma fråga samt de många felen som görs inom den.

Vi säger:

– Det finns inga meningsskiljaktigheter i att Tawhid måste förekomma i hjärtat, uttalanden och handlingarna. En person är inte Muslim om något av dessa uteblir. Om han känner till Tawhid men inte handlar i enlighet med den, blir han en motsättande otroende lik Faraos, Satans och deras jämlingar. Detta gör många människor fel i.

De säger:

– Det är sant. Vi förstår detta och vi vittnar om att det är sant, men vi klarar tyvärr inte av att utföra det och i våra hemtrakter är det endast tillåtet att man håller med dem.

Och liknande ursäkter. En stackare vet inte att majoriteten av hädelsens ledare känner till sanningen och att de endast lämnar den på grund av någon ursäkt, precis som Han (ta'ala) sade:

"De har sålt Allahs budskap för en ynkelig slant."

(Surat ut-Tawbah: 9)

och Hans Uttalande:

"De vet detta lika noga som de känner sina barn."

(Surat ul-Baqarah: 146)

Om han utför Tawhids handlingar ytligt utan att förstå det, eller tro på det i sitt hjärta, är han en hycklare och han är värre än en uppriktig otroende.

"Hycklarnas plats är den eviga Eldens djupaste avgrund."

(Surat un-Nisa: 145)

Detta är en stor och lång fråga som klargörs för dig då du funderar över den om människornas uttalanden. Du ser den som känner till sanningen men uteblir från att handla i enlighet med den, eftersom han fruktar att hans världsliga liv eller ställning skall reduceras eller för att han vill vara någon till lags. Likväl ser du den som handlar i enlighet med den utvändigt, men inte invändigt. Om du frågar honom vad han tror på i sitt hjärta, kommer han inte ha någon aning. Men för dig är det obligatoriskt att förstå två verser ur Allahs Bok:

Den första är Hans (ta'ala) Ord:

"Kom inte nu med ursäkter! Ni har hädat efter att ha trott."

(Surat ut-Tawbah: 66)

När du förstår att vissa följeslagare, som tillsammans med Allahs sändebud (må Allah prisa och välsigna honom) anföll romarna, hädade på grund av ett ord som de sade på skoj, klargörs det för dig att den som talar med ord bestående av hädelse eller handlar i enlighet med det på grund av att han fruktar reducere sin egendom eller ställning eller för att han vill vara någon till lags, är värre än den som talar i enlighet med hädelse på skoj.

Den andra versen är Hans (ta'ala) Ord:

"Den som förnekar Allah efter att ha antagit tron - inte den som är utsatt för tvång, fastän hans hjärta blir tryggt i sin övertygelse, utan den som frivilligt öppnar sig för otron - sådana ådrar sig Allahs vrede och ett hårt straff väntar dem, eftersom de sätter de jordiska högre än det eviga livet."

(Surat un-Nahl: 106-107)

Allah ursäktar inte någon av dessa, förutom den som blir tvingad till det och vars hjärta är tryggt i övertygelsen. Vad gäller någon annan än honom, har han hädat efter att ha trott och likaså den som gör sig skyldig till det på grund av rädsla, den som vill vara någon till lags eller har en inlevelse för sitt land, sitt folk, sin släkt eller sin egendom, den som gör det på skoj eller på grund av några andra motiv — alla utom den tvingade.

Versen visar detta ur två synvinklar, den första är Hans Ord:

"... inte den som är utsatt för tvång..."

(Surat-un-Nahl 106)

På så sätt undantar Allah (ta'ala) ingen annan än den som är utsatt för tvång, samtidigt som det är allmänt känt att en människa endast kan bli utsatt för tvång antingen till tal eller handling. Vad gäller hjärtats troslära, så kan ingen bli påtvingad till den.

Den andra är Hans (ta'ala) Ord:

"... eftersom de sätter de jordiska högre än det eviga livet."

(Surat-un-Nahl: 107)

Därmed förklarade Han att denna hädelse och detta straff inte är anledningen till otro, okunnighet, hat mot religionen eller kärlek till hädelse, utan enbart till att han har en andel i detta liv och på så sätt föredrar det istället för religionen.

Och Allah (subhanahu wa ta'ala) vet bättre. Må Allahs välsignelse och fred vara med vår profet Muhammad, hans familj och hans följeslagare.

Översatt av Abu Musa al-Albani

Våren 1422/2001

Hässleholm, Sverige

Mindre ändringar 2009 av alquran.se.